

Cyklisternes Interesse; det var behageligt og bekvemt for Cyklisterne, men det var hensynsløst mod andre vejfarende, særlig mod Fodgængere. Det ærede Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), der nu talte, har paavist, at dette ikke er Tilfældet, at Lovforslaget ingenlunde ensidig begunstiger de cyklende, men tværtimod har en Række Bestemmelser, hvorved deres Ret begrænses, saa at de tvinges til at tage Hensyn til andre vejfarende. Men naar nu det ærede Medlem for 7de Kreds

Formanden: Den ærede Taler mener vist det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst).

Oct. Hansen: Ja, om Forladdelse, jeg mener ganske rigtig det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst)! Naar det ærede Medlem altsaa nu vil gøre den Anke gældende mod Lovforslaget, at det er ensidigt til Fordel for Cyklisterne og hensynsløst mod andre, skyldte den ærede Taler virkelig at oplyse, paa hvilke Punkter der er vist Hensynsløshed mod andre. Det forekommer mig navnlig, naar man har fulgt Forhandlingerne i det andet Ting, at man maa komme til den Erkendelse, at Udvalget, da det affattede eller affilede Lovforslaget, har søgt paa enhver Maade at tage skyldige Hensyn. Jeg formaar ikke at se, at der er en eneste Bestemmelse i hele dette Lovforslag, som maa siges at være hensynsløs mod andre vejfarende, navnlig mod Fodgængere. Jeg ved ikke, hvad det er, det ærede Medlem vil have frem, men maaske kunne vi faa det frem i Udvalget, hvis et Udvalg bliver nedsat; saa faa vi se, om der i Lovforslaget virkelig findes hensynsløse Bestemmelser, og saa kunne vi jo stryge dem ud og lade dem afføse af andre. Men jeg tror det ikke.

Jeg har allerede omtalt det ærede Medlems Tanke om, at man skulde vedblive at lade dette Forhold reguleres af Vedtægter for de enkelte Jurisdiktioner og Amter, og saa hans Formening om, at Ensartethed skulde tilvejebringes ved Ministeriets Resolution. Det vil altsaa sige, at naar et Amsraad har ønsket visse Bestemmelser, skal det indgaa til Amtmanden, fra Amtmanden gaar Sagen til Justitsministeriet, og saa skulde Justitsministeren paa disse Punkter kunne kassere det, som dette Amsraad havde vedtaget, for saa vidt der dermed kom Uensartethed i Reglerne, og der ikke var ganske særlig tvingende Grunde til at gøre Undtagelser for dette enkelte Amt. — Man har dernæst anført

— jeg husker ikke, om det ærede Medlem for 2den Kreds gjorde det — at det lykkes jo dog ikke at opnaa Ensartethed, der maa jo dog gives forskellige Regler for Kjøbenhavn og Købstæderne osv. paa den ene Side og det aabne Land paa den anden Side. Altsaa man siger: Ensartethed opnaas ikke. Det er fuldstændig rigtigt, men det er vistnok kun paa forholdsvis faa Punkter, det vil være nødvendigt at gøre en Forskel, og de Punkter ere jo netop fremhævede i Lovforslaget. Hvis de Herrer, der lægge megen Vægt paa de lokale Hensyn, have Ret i deres Mening om, at der i en vis Egn eller i et vist Amt skulde være saadanne ganske særlige Naturforhold — eller hvad skal jeg sige — skulde være saadanne Forhold til Stede, som nødvendiggøre Afvigelser, saa lad os faa at vide, hvad det er, saa kunne vi jo tage dem op og give Plads for dem i Lovforslaget. Det vil ikke blive mange. Jeg har gennemgaaet Forhandlingerne i det andet Ting, og jeg har ikke fundet en eneste Antydning, heller ikke fra den højt-ærede Justitsminister, af, hvad det er for lokale Hensyn, hvad det er for lokale Krav, som skulle gøre det nødvendigt at overlade det til de lokale Raad at affatte Vedtægterne. Men som sagt, er der virkelig saadanne Hensyn, som skulde nødvendiggøre en Afvigelse, saa lad os faa dem frem, og lad os tage dem op i Loven.

Det ærede Medlem for 6te Kreds har som sagt imødegaaet det meste af, hvad det ærede Medlem for 2den Kreds har draget frem. Der er blot en Bemærkning, som det ærede Medlem for 2den Kreds gjorde, som jeg skal sige et Par Ord om, det er med Hensyn til Kapkørsel. Det ærede Medlem lod til at mene, at man forbyder absolut Kapkørsel mellem Vogne paa Landevejene. Deri tror jeg ikke, han har Ret. Jeg mindes dog at have set adskillige Gange, at det er tilladt at køre om Kap mellem Kjøbenhavn eller Ordrup, hvor det nu var, og helt op til Helsingør eller Rungsted og tilbage igen med Vogne — det vil sige med disse Vogne, som kaldes Sulkyer, men det er dog Vogne paa Hjul med Hest for. Kan det være tilladt i Nordre Birk og Hørsholm Birk, er det vel ogsaa tilladt i det øvrige Land, og naar man stiller det, som det er stillet her i Lovforslaget, at der nemlig skal særlig Polititilladelse til saadanne Væddeløb, saa har man selvfølgelig ogsaa lagt det i Politimesterens Haand at bestemme, paa hvilke Betingelser og paa hvilken Maade, en saadan Kapkørsel skal kunne finde Sted. Der bliver altsaa ens-